

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Evy Pechové a soudců Mgr. Aleny Krýlové a Mgr. Michaely Bejčkové v právní věci žalobce: **Občanské sdružení Hezké Jižní Město**, Stříbského 683/14, Praha 11, zast.: Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, Praha 4, Ve svahu 531/1, proti žalovanému: **Ministerstvo životního prostředí**, Vršovická 68, Praha 10, za účasti: 1) Skanska Reality, a.s., Praha 4, Líbalova 1/2348, 2) Ateliér pro životní prostředí, o.s., Ve svahu 1, Praha 4, zast.: Mgr. Pavlem Černohousem, advokátem, Praha 4, Ve svahu 531/1, o žalobě proti rozhodnutí ze dne 29.12.2008, čj. 500/2197/503 21/08

t a k t o :

I. Rozhodnutí Ministerstva pro životní prostředí ze dne 29.12.2008, čj. 500/2197/503 21/08 **se z r u š u j e** a věc se žalovanému **v r a c í** k dalšímu řízení.

II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 6.800,- Kč do 30 dnů od právní moci rozsudku, k rukám zástupce žalobce Mgr. Pavla Černohouse, advokáta.

III. Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce podal žalobu proti rozhodnutí označenému v záhlaví rozsudku, jímž byla zamítnuta odvolání žalobce a odvolání Ateliéru pro životní prostředí o.s. a potvrzeno rozhodnutí Agentury ochrany přírody a krajiny ČR, Správy Chráněné krajinné oblasti Český kras (Správy CHKO), zn. 03055/CK/2008 ze dne 13.10.2008, jímž Správa CHKO povolila společnosti Skanska Reality, a.s., výjimku podle § 56 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (zákon) ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů stanoveného v § 50 zákona, konkrétně ze zákazů rušit a poškozovat živočichy užívaná sídla, a to pro druhy kriticky ohrožený skokan skřehotavý, silně ohrožená kuřka ohnivá, skokan zelený, čolek obecný, čolek velký, ještěrka obecná, slepýš křehký a ledňáček říční pro realizaci stavby nazvané dle projektové dokumentace „Milíčovský háj jih a východ obytný soubor“, zpracovatel Quarta Architektura, s.r.o., podzim 2007. Současně Správa CHKO ve výroku rozhodnutí stanovila 6 podmínek souvisejících s realizací stavby a pro zajištění ochrany uvedených živočichů.

Žalobce v žalobě uvedl, že Správa CHKO podřadila důvody pro povolení výjimky pod ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) – bez uvedení druhů, kterých se tento důvod týká, písm. e) – za účelem ochrany skokana skřehotavého a zeleného, kuňky obecné, čolka velkého a obecného a ledňáčka říčního a jejich stanovišť, písm. g) – pro účel opětovného osídlení „určitého území“ populací slepýše křehkého. Podmínky stanovené v těchto ustanoveních však podle žalobce nejsou splněny a správní orgány ohýbají právo tak, aby mohly předstírat zákonně vydané povolení výjimky pro záměr, který pro to nespĺňuje podmínky.

Žalobce uvedl, že mezi rybníkem Vrah a Milíčovským rybníkem leží území Natura 2000. Území kolem Milíčovského rybníka je Přírodní památkou, která byla z důvodu ochrany přírody zasažená výstavbou Jižního Města vyhlášena již vyhl. č. 5 v roce 1988 Přírodní památka Milíčovské rybníky a les „Soubor přirozených doubrav, olšin, vlhkých luk a rybníků, významná společenstva rostlin a biotop chráněných živočichů (bezobratlých, obojživelníků, savců, ptáků), charakteristický úsek krajiny Průhonické plošiny a důležité zázemí obyvatel Jižního Města katastrální území Újezd“.

K ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) zákona žalobce namítl, že podle Správy CHKO je komerční výstavba bytů, kde jediným cílem investora je dosáhnout svého soukromého zisku, veřejným zájmem (navíc výrazně převažujícím nad zájmem ochrany přírody). Žalovaný to vyjádřil na str. 5 rozhodnutí slovy „zájem na nové bytové výstavbě lze chápat jako veřejný zájem na uspokojování bytových potřeb stávajících i budoucích obyvatel Prahy a tedy jako ostatní naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem sociálním“. To, že záměr lze chápat jako veřejný zájem, podle žalobce neznamená, že se v daném případě o veřejný zájem skutečně jedná a žalobce má za to, že konkrétní veřejný zájem nebyl prokázán. I v případě, že by existoval naléhavý veřejný zájem na výstavbě bytů, bylo by nutno prokázat, že jej nelze uspokojit jiným řešením (jiným záměrem) a o takový průkaz se žalovaný v rozhodnutí ani nepokusil (ostatně ani Správa CHKO). Žalovaný dále vychází z toho, že je potřeba realizovat výstavbu nyní a tento předpoklad má za prokázaný jen tím, že stavebník má záměr stavět. Vůlí stavebníka je však prokázán jen jeho zájem, nikoliv potřeba výstavby a veřejný zájem na její realizaci. Veřejný zájem výstavby prokazuje žalovaný na tom, že výstavba je v souladu s územním plánem. Územní plán však v části schvalované zastupitelstvem stanovuje pouze funkčnost plochy, v tomto případě čistě obytné, nestanovuje ani míru využití území. To znamená, zda zde bude postaven nízkopodlažní ekologický bytový objekt v zeleni či naopak mrakodrap. Vzhledem k tomu, že územní plán je dnes stanoven pro většinu území ČR, bylo by postupem žalovaného možné zdůvodnit veřejný zájem na jakémkoli území, pro které byl připraven územní plán. Výjimka podle § 56 odst. 3 písm. h) zákona tak podle žalobce byla vydána v rozporu se zákonem, když není prokázán ani veřejný zájem ani neexistence jiného uspokojivého řešení. V případě výjimky podle § 56 odst. 3 písm. h) zákona dále podle žalobce není z výroku rozhodnutí SCHKO seznatelné, kterých druhů se takto udělená výjimka týká a rozhodnutí je v tomto bodě nepřezkoumatelné.

Pokud jde o výjimky podle § 56 odst. 3 písm. e) a g) zákona, žalobce uvedl, že tyto lze udělit ve vztahu k jednotlivcům chráněných druhů v případě, že záměr jako takový směřoval k zákonem uvedenému účelu (tj. k ochraně jedinců a stanovišť – písm. e/ a k opětovnému osídlení – písm. g/). Žadatel o výjimku však nehodlá svůj investiční záměr uskutečnit z důvodu ochrany uvedených chráněných druhů ani pro účel opětovného osídlení „určitého“ území populací slepýše křehkého, ale jen pro svůj zisk. Odůvodnění udělení výjimky odkazem na § 56 odst. 3 písm. g) a e) zákona tak neodpovídá skutečnému stavu věci. Možný, ale v tomto řízení neprokázaný vedlejší efekt nelze vydávat za důvod pro povolení výjimky podle písm. e) a g), neboť z textu zákona vyplývá, že důvody uvedené v ustanoveních těchto písmen musí být hlavním důvodem (žadatele) pro učinění opatření, pro které žádá výjimku, tj. že primárním cílem žadatele je dosažení výsledku popsáného v ustanoveních písmen e) a g). Toto zde evidentně není. Cílem stavebníka není zlepšení předmětné lokality, cílem je jen jeho zisk a území je jen předmětem, který k tomu má posloužit. Žalovaný uznal, že prioritním důvodem žádosti o povolení výjimky bylo povolení výstavby bytového komplexu. Zároveň však tvrdí, že výjimka byla povolena v souladu s ust. § 56 odst. 3 písm. e) a g) zákona, tedy že byla povolena pro účel ochrany jedinců a stanovišť a k opětovnému osídlení stanovišť; rozhodnutí žalovaného je tak vnitřně rozporné. Podmínky pro udělení výjimky podle písm. e) a g) nejsou splněny, záměr, pro který byla výjimka povolena, nesleduje zákonem předpokládaný účel.

Další zákonem předpokládanou podmínkou pro povolení výjimky je neexistence jiného uspokojivého řešení (§ 56 odst. 3 poslední věta). Ani tato podmínka není splněna, což žalobce uplatnil jako jeden z odvolacích bodů v podaném odvolání. SCHKO v průběhu řízení a ani ve vydaném rozhodnutí neprokázala neexistenci jiných uspokojivých řešení. Žalovaný zjištění splnění této podmínky pominul a vlastně jen uvedl, že i případný jiný vlastník pozemků nežli žadatel/stavebník by také nejspíš dané území zastavěl. O jiné podobě zástavby, která by nevyžadovala výjimku, tj. o jiném uspokojivém řešení, oba správní orgány ani neuvažovaly, tedy rezignovaly na prokázání splnění nezbytné zákonné podmínky pro povolení výjimky; proto je výjimka povolena v rozporu se zákonem. Žalobce očekával, že žalovaný jako odvolací orgán odstraní nezákonnost (nesplnění zákonné podmínky pro udělení výjimky), na které žalobce v odvolání poukázal, ale nestalo se tak. Bylo tak porušeno právo žalobce na zákonnost rozhodování.

Podle žalobce je celá konstrukce postavena na předpokladu, že vlastníci nejsou povinni zlepšovat stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí. Pokud nejsou plněny povinnosti vlastníků a lokalita zarůstá, je třeba sjednat nápravu s vlastníky a nebrat stav, který je v rozporu se zákonem, jako východisko pro další úvahy a pro odůvodnění povolení stavby. Hodnocení žalovaného je založeno na subjektivních a nepřezkoumatelných zkušenostech žalovaného, které vycházejí ze spekulativního odhadu chování vlastníků. Chybí stanovení metodiky, kritérií a hraničních hodnot, chybí analýza současného stavu založená na terénním průzkumu a analýza budoucího stavu, která by se odvolávala na kvantitativní studie např. o výskytu slepýše či ještěrky na sídlištích.

Žalobce nesouhlasil dále s tím, jak se žalovaný v napadeném rozhodnutí vypořádal s vyjádřením zástupce České herpetologické společnosti. Uvedl, že Česká herpetologická společnost není schopna dát oficiální stanovisko ve lhůtě 15dnů, toho si žalovaný měl být vědom a řádně se měl vypořádat se skutečnostmi obsaženými v jejím stanovisku. Žalovaný vůbec neodpověděl na argumentaci hydrologa Dr. Vitvara ze Sekce vodních zdrojů a OS HJM ohledně vodní bilance. Dr. Vitvar sice není autorizovanou osobu, ale je specialistou OSN na vodní hospodaření v krajině, tedy dostatečně erudovaným odborníkem na to, aby se jeho podněty správní orgány zabývaly. V rozporu s vyjádřením Dr. Petříka pak žalovaný uvedl, že „nedostatky biologického hodnocení směřuje výhradně vůči druhům ohroženým“, přitom Dr. Petřík ve svém vyjádření zmiňuje vemeník dvoulisý a další dva kriticky ohrožené taxony, 4 silně ohrožené. Dále žalobce uvedl, že zpochybňuje biologické posouzení zpracované společností AQUATEST a poukázal na to, že toto posouzení zpochybňoval již v odvolání; proto není pravdivé tvrzení žalovaného, že žalobce obsah tohoto hodnocení v odvolání nezpochybňuje. Žalovaný se věcně nezabýval vznesenými námitkami žalobce (apriori je označil za irelevantní), čímž zasáhl do práva žalobce na přezkum v mezích odvolacích bodů.

Důkazem o snižování počtu ještěrek obecných a slepýšů je podle žalobce i počet udělených výjimek, důkaz o výskytu počtu ještěrek na Zbraslavi u kynologického centra je dán stávajícím stavem v této lokalitě, který může dokumentovat sám žalovaný. Z důvodu absence terénního průzkumu není ani zcela zdokumentován výskyt obojživelníků ve vlhkých a suchých obdobích. Žalovaný neprokázal, že dešťové srážky svedené z důvodu výstavby několikakilometrovou stokou mimo území mokřadů nepovedou ke kritickému snížení výskytu obojživelníků. Kritická hodnota vodní bilance pro obojživelníky ani nebyla kvantifikována. Hydrologická studie, o níž se žalovaný opírá, považuje za důkaz akceptovatelného vlivu výstavby to, že plocha zástavby je relativně menší než rozloha ostatní plochy a nebere v potaz již dnes zastavěnou plochu Jižního Města, z níž jsou dešťové srážky též svedeny mimo mokřady.

Dále žalobce namítl, že výstavba přinese zvýšený počet psů, pravidelným kosením likvidaci přirozených skrýší pro chráněné živočichy na současné louce, takže se zvyšují faktory, které zhoršují stávající stav výskytu zvláště chráněných živočichů za předpokladu, že vlastník dodržuje § 68 zákona. Konstatování žalovaného „argumentace obavou z ohrožení zvláště chráněných živočichů se jeví jako nesmyslná“ nelze bez uvedení věcných argumentů přezkoumat. Na Jižním Městě pobíhají psi všude po volných prostorách, aniž by brali ohled na zákaz pobíhání psů či zápis druhu pozemku v katastru, změnou pozemku v katastru nemovitostí na zeleň se situace nezmění.

Odvod dešťové vody několikakilometrovou stokou (součást projednávaného zásahu) mimo dnes zásobované mokřady, bude mít vliv na obojživelníky v celé oblasti včetně Přírodní památky a území Natura. Dojde ke snížení objemu průtokových vod. Žalovaný nevysvětlil na základě kvantitativní analýzy, že chybějící srážky nejsou pod kritickou mezí nutnou k zachování zvláště chráněných druhů obojživelníků. Žalovaný tedy nezjistil stav věci v míře potřebné pro vydání rozhodnutí.

Podle žalobce žalovaný relativizuje samo poslání ochrany kriticky a silně ohrožených druhů. Jeho gumové vyjádření: „Ačkoliv se přímo na těchto pozemcích vyskytují slepýš křehký a ještěrka obecná, nejedná se o jedinečné a klíčové populace pro přežití těchto druhů ani v rámci území hlavního města Prahy ani v rámci území České republiky“ se neopírá o žádný právní předpis, jde jen o jeho subjektivní hodnocení, které je společensky nebezpečné.

Žalovaný nepředložil objektivní a přezkoumatelné zdůvodnění udělení výjimky ze zákona, udělení výjimky ze zákona přitom musí být mimořádný nástroj, který je udělován výjimečně.

Žalobce uvedl, že došlo k porušení jeho procesních i hmotných práv. Výjimka byla vydána v rozporu se zákonnými podmínkami tak, že umožňuje poškozování životního prostředí, došlo tedy k zásahu do práva žalobce na příznivé životní prostředí. Žalobce byl zkrácen na svém právu na zákonné rozhodování, na svém právu na přezkum minimálně v mezích odvolacích bodů a na právu, aby rozhodnutí mělo zákonem předepsané náležitosti – řádné odůvodnění. Žalobce navrhl, aby soud obě vydaná rozhodnutí zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení a přiznal žalobci náhradu nákladů řízení.

V podání soudu došlém dne 12.3.2009 žalobce jako důkaz k prokázání vývoje stavu obojživelníků, ještěrek a slepýše navrhl stanovisko RNDr. Jiřího Moravce, CSc. vedoucího Zoologického oddělení Národního muzea, které posléze, a to dne 10.4.2009, soudu předložil spolu se stanoviskem RNDr. Jiřího Moravce, CSc k dopadu plánované bytové výstavby (č.l. 32 a násl. soudního spisu).

K žalobě se vyjádřil žalovaný a zejména uvedl, že konstrukci uspokojování bytových potřeb jakožto jiný veřejný zájem vytvořilo prvoinstanční rozhodnutí, žalovaný pak pouze na základě odvolacích námitek prvoinstanční rozhodnutí hodnotil a dospěl k závěru, že zájem na bytové výstavbě lze chápat jako jiný veřejný zájem předpokládaný ust. §56 odst. 3 písm. h) zákona o ochraně přírody a krajiny a proto prvoinstanční rozhodnutí potvrdil. Ohledně neexistence jiného uspokojivého řešení nelze uvažovat v intencích, jak to činí žalobce, tudíž že takovým jiným uspokojivým řešením by mohla být realizace záměru na jiném území, tj. prakticky nerealizování záměru. Jako jiné uspokojivé řešení je nutno brát takové, které by při zachování záměru, třeba i změněném, nevyžadovalo udělení výjimky. V dané situaci bylo zjištěno, že takové řešení není. Na žádném místě v napadeném rozhodnutí žalovaný netvrdí, že by veřejný zájem na výstavbě spočíval v tom, že výstavba je v souladu s územním plánem, jak nepravdivě uvádí žalobce v žalobě. Samotný soulad s územním plánem udělení výjimky neodůvodňuje. Z výroku rozhodnutí o udělení výjimky je zřejmé, kterých druhů se výjimka týká a proto ani tato žalobní námitka není důvodná. Je skutečností, že primárním důvodem žádosti o udělení výjimky byla realizace výstavby bytového komplexu. Pokud budou zároveň s výstavbou realizována opatření vyhovující ust. § 56 odst. 3 písm. e) a g) zákona, není důvod neudělit výjimky i z tohoto důvodu. Tím spíše je udělení výjimky legitimní, pokud je více důvodů pro takové rozhodnutí. Žalovaný nevidí rozpor v tom, že nepopřel primární ekonomický záměr projektu a zároveň potvrdil udělení výjimky z důvodů uvedených v § 56 odst. 3 písm. e) a g) zákona, pokud zároveň se stavbou bytového komplexu dojde k realizaci kroků vedoucích k naplnění požadavků obsažených v těchto ustanoveních. Žalovaný netvrdil, že vlastníci nejsou povinni zlepšovat stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí, tato povinnost, která ostatně vyplývá ze zákona, je však vázána na finanční možnosti vlastníka. Pokud vlastník využije prostředků investora, kdy současně s realizací komerčního projektu dojde ke zlepšení podmínek ohrožených živočichů, není důvod takovému projektu bránit. Lhůta 15 dnů zmiňovaná žalobcem je lhůtou k podání odvolání, účastník však touto lhůtou není omezen v možnosti navrhnout důkazy nebo činit jiné návrhy, což může po celou dobu řízení, přičemž žalovaný žalobci toto právo neomezil. Žalobce o opatření důkazů mohl požádat žalovaného, či mohl žádat o prodloužení doby k opatření důkazů. Pokud namísto toho poukázal na jakési konzultace se zástupcem České herpetologické společnosti, je žalovaný oprávněn hodnotit takový důkaz podle své úvahy a i jej odmítnout, neshledá-li ho dostatečně přesným či vhodným. Zmínka o konstatování žalovaného „argumentace obavou z ohrožení zvláště chráněných živočichů se jeví jako nesmyslná“ je vytržena z kontextu. Uvedené konstatování směřuje k obavě žalobce, že chránění živočichové budou rušeni lidmi či pobíhajícími psy. Taková obava není na místě již proto, že na daných prostorech se již před realizací hojně procházeli lidé a pobíhali psi. S otázkou odtokových poměrů se žalovaný dostatečně vypořádal v odůvodnění rozhodnutí. Udělování výjimek je založeno na správním uvážení, užití správním uvážení předpokládá zákon. Žalobce institut výjimky zřejmě nepochopil. Výjimka není určena k ochraně zvláště chráněných živočichů, jak se žalobce mylně domnívá, ale právě již z povahy věci předpokládá jistý negativní zásah do životního prostředí. Odtud také obecně používaný název „výjimka ze zákazu škodlivě zasahovat“, který tedy předpokládá, že bude nějak škodlivě zasaženo do přírody. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

Prvoinstančním rozhodnutím ze dne 13.10.2008, čj. 03055/CK/2008 byla podle § 56 odst. 1 s odkazem na § 56 odst. 3 písm. e), g) a h) zákona společnost Skanska Reality, a.s. povolena výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů, a to u kriticky ohroženého druhu - skokana skřehotavého a silně ohrožených druhů – kuňky ohnivé, skokana zeleného, čolka obecného, čolka velkého, ještěrky obecné, slepýše křehkého a ledňáčka říčního uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona, konkrétně ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje jedinců, zejména je rušit a poškozovat jimi užívaná sídla, při budování obytného souboru – Milíčovský háj jih a východ v Praze, podle projektové dokumentace „Milíčovský háj jih a východ obytný soubor“, zpracované Quarta Architektura s.r.o. z podzimu 2007 a podle biologického hodnocení „Milíčov-Skanska“ vypracovaného společností AQUATEST a.s. v roce 2007. Výjimka se povoluje z ostatních naléhavých důvodů s výrazně převažujícím veřejným zájmem, které jsou ekonomické povahy, jež mají příznivé důsledky pro životní prostředí podle § 56 odst. 3 písm. h), dále pak za účelem ochrany živočichů skokana skřehotavého a zeleného, kuňky obecné, čolka velkého a obecného a ledňáčka říčního a jejich stanovišť podle § 56 odst. 3 písm. e) zákona a dále pro účely opětovného osídlení určitého území populací slepýše křehkého podle § 56 odst. 3 písm. g) zákona. Prvoinstanční rozhodnutí vyjmenovává ve svém výroku pozemky, na které výjimka platí a uvádí další podmínky, a mimo jiné, že před započítáním prací bude provedena obnova rybníčku jako retenční nádrže na p.č. 265/146 v k.ú. Háje a na něj navazujících odvodňovacích kanálů a před započítáním skryvkových prací dojde k prohlédnutí lokality, odchycení ještěrky obecné a slepýše křehkého a jejich přemístění na umělý terénní útvar Milíčov na p.č. 265/146.

V odůvodnění rozhodnutí prvoinstatční orgán vedl, že žádost o povolení výjimky obdržel od společnosti Skanska Reality a.s. dne 28.1.2008. K žádosti byla přiložena projektová dokumentace záměru a biologické hodnocení autorizované RNDr. Jiřím Vávrou CSc., který je oprávněnou osobou podle platného zákona. Součástí hodnocení je i hydrologický posudek. Dne 5.3.2008 bylo vydáno rozhodnutí, jímž byla výjimka povolena. K odvolání Ateliéru pro životní prostředí jakožto opomenutého účastníka bylo rozhodnutí ze dne 5.3.2008 zrušeno a věc vrácena k novému projednání (rozhodnutím odvolacího orgánu ze dne 28.7.2008 č.j. 500/1356/503 22/08). Správa oznámila pokračování správního řízení s usnesením o ústním jednání a ohledání na místě. To se konalo dne 18.9.2008, zástupci občanských sdružení trvali na neudělení výjimky a vznesli své připomínky. Podle § 56 odst. 1 zákona může orgán ochrany přírody a krajiny povolit výjimku ze zákazů ustanovených v § 50 zákona u zvláště chráněných druhů živočichů v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převyšuje nad zájmem ochrany přírody. Zájmem ochrany přírody je v daném případě ochrana kriticky ohroženého skokana skřehotavého a silně ohrožených kuňky ohnivé, skokana zeleného, čolka obecného, čolka velkého, ještěrky obecné, slepýše křehkého a ledňáčka říčního. Veřejný zájem je stanoven schváleným Územním plánem hl. m. Prahy, který předpokládá využití předmětného území k obytné zástavbě. Výjimku ze zákazu u zvláště chráněných živočichů lze udělit jen v případech daných ust. § 56 odst. 3 zákona. Správa zvažovala především ust. § 56 odst. 3 písm. h) zákona, tj. ostatní naléhavé důvody s výrazně převyšujícím veřejným zájmem včetně těch, které jsou sociální a ekonomické povahy, jež mají příznivé dopady na životní prostředí. Zvláště chránění živočichové vyjma ještěrky obecné a slepýše křehkého danou lokalitu neobývají, jejich výskyt je vázán na mokřadní biotopy v severním předpolí Milíčovského rybníka, což je cca 500 až 700 metrů od plánované stavby. Lokalita Milíčovské mokřady a rybník je ohrožena a na mnohých místech degradována výstavbou celého Jižního města, kdy došlo ke změně vodního režimu a větší část mokřadů postupně zaniká. Žadatel přišel s návrhem, jak situaci ohledně vysychání mokřadních biotopů v severní části předpolí Milíčovského rybníka alespoň částečně řešit. Zadal zpracování hydrologického posudku, který navrhuje jako možné řešení separaci vod, obnovu retenčního rybníčka a revitalizaci kanálů. S tím spojené finanční náklady ponese žadatel. Připomínka občanských sdružení ohledně financování z prostředků ochrany přírody je irelevantní, další připomínky týkající se vodního režimu lokality jsou řešeny v rámci hydrologického posudku. Správa uzavřela, že realizace návrhu žadatele povede ke zlepšení podmínek pro přirozený vývoj skokanů skřehotavého a zeleného, kuňky obecné, čolku obecného a velkého, tj. obojživelníků, kteří se rozmnožují v lokalitě Milíčovské mokřady a rybník, a rovněž i ledňáčka říčního. V daném případě lze aplikovat ust. § 56 odst. 3 písm. e) zákona, podle kterého lze udělit výjimku za účelem ochrany živočichů včetně jejich stanovišť. Samotnou předmětnou lokalitu obývají pouze ještěrka obecná a slepýš křehký. Veřejný zájem, který výrazně převyšuje nad zájmem ochrany přírody, je v tomto případě realizace schváleného Územního plánu hl.m Prahy, v němž je počítáno s pozemky v lokalitě pro účely obytné výstavby, což představuje důvod především sociální povahy. Do projednávání územního plánu rozvoje Hlavního města Prahy se v prvních fázích mohla přihlásit a vznést své požadavky i občanská sdružení. Správa zvažovala, zda realizace záměru bude mít příznivé důsledky pro životní prostředí lokality a jejího okolí. Vycházela z biologického hodnocení společnosti Aquatest, a.s. zpracovatele RNDr. Vávry, CSc. Připomínky občanských sdružení k tomuto hodnocení se týkají především stávajícího nepříznivého vývoje v lokalitě (zarůstání) a údajně nízké schopnosti transferovaných jedinců přežít na novém náhradním stanovišti. Správa došla k názoru, že ke snižování početnosti dochází zarůstáním biotopu třtinou křovištní a náletem břízy, bez účinného managementu dojde k úplnému vymizení místní populace obou druhů. Území je ovlivněno předchozí antropogenní činností, protože původní biotop byl navážkou zeminy a sutě značně přeměněn. Aby k vymizení místní populace nedošlo, stanovila Správa podmínky uvedené ve výroku; za předpokladu jejich dodržení dojde po dokončení stavby k návratu ještěrky obecné na dřívější (pozměněné) lokality. Parková úprava spolu s udržovaným travnatým a keřovým porostem bude vyhovovat i slepýši křehkému a to více, než současná zarůstající lokalita. Transfer jedinců obou druhů do náhradního biotopu napomůže záchraně populace. Náhradní biotop, jímž je blízký umělý útvar Milíčov, bude vyhovovat především ještěrce obecné, která obývá právě osluněné lokality s minimálním travnatým pokryvem. Vyhlídky na přežití transferovaných jedinců do náhradního biotopu jsou podle dosavadních zkušeností Správy z jiných lokalit dobré. Správa uzavřela, že dosavadní nepříznivý vývoj místního biotopu ještěrky obecné a slepýše křehkého ji přivedl k závěru, že záměr žadatele lze účelně využít k opětovnému osídlení lokality populacemi obou druhů podle § 56 odst. 3 písm. g) zákona. Bude splněna rovněž i podmínky zlepšení životního prostředí stanovená v § 56 odst. 3 písm. h) zákona.

Dále Správa uvedla, že je velmi problematické hledat jiné uspokojivé řešení, neboť pozemky vhodné k zástavbě na území hl.m. Prahy se ve velké většině překrývají s biotopy slepýše křehkého a ještěrky obecné, což je dáno charakterem těchto biotopů. Předmětná lokalita je velmi ovlivněna předchozí antropogenní činností, původní biotop byl navážkou zeminy a sutě značně přeměněn, v současnosti dochází k zarůstání lokality a nedojde-li k účinnému managementu, stane se pro oba druhy zvláště chráněných druhů plazů neobyvatelný. V územním plánu rozvoje Hlavního města Prahy je toto území vyčleněno ke stavbě. V případě, že v lokalitě nebude realizována navržená stavba a nebude ani uplatněn vhodný management, dojde v průběhu přibližně pěti let k takovému zarůstání lokality, že nebude odpovídat

optimálním životním podmínkách ještěrky ani slepýše a oba druhy z lokality zmizí. Správa řešila námitky občanských sdružení týkající se provádění managementu této lokality za prostředky určené k ochraně přírody. K tomu uvádí, že místní populace obou druhů nejsou z hlediska ochrany druhu natolik významné, aby bylo možné peníze určené na podporu biodiverzity k těmto účelům použít. Jakékoli zásahy na soukromých pozemcích musí být schváleny vlastníky pozemků. Péče o pozemky, i jakožto povinnost vlastníků, není předmětem tohoto řízení. Z hlediska ochrany ještěrky obecné a slepýše křehkého nebude mít záměr za předpokladu dodržení podmínek rozhodnutí negativní dopad na jejich místní populaci a na rozšíření obou druhů v okolí.

Jednou z nejdůležitějších podmínek pro možné udělení výjimky je, že populace všech ve výroku uvedených druhů zůstanou i po zásahu v příznivém stavu z hlediska ochrany. Biotop kuňky obecné, skokana skřehotavého a zeleného, čolka obecného a velkého a ledňáčka říčního se nachází mimo pozemky dotčené stavbou. Stavba jejich biotop zasáhne, jak plyne z hydrologického posudku, pouze nepřímo a tento vliv bude kompenzován opatřeními uvedenými v podmínkách výroku rozhodnutí, takže populace zůstanou v příznivém stavu, naopak lze očekávat pozitivní přínos realizace záměru pro tyto živočichy. Ještěrka obecná a slepýš křehký se v ČR vyskytují roztroušeně po většině území, a to i na vhodných místech ve velkoměstech. Biotop ještěrky obecné je rozmanitý, zdržuje se především na suchých a teplých lokalitách porostlých sporně vegetací s dostatkem úkrytových možností. Mezi takové lokality patří okraje a příkopy cest, silnic, vinice a také různé násypy, travnaté plochy a rovněž parkové úpravy. Po dokončení stavby vzniknou při okrajích zástavby i mezi domy plochy, které budou poskytovat vhodné prostředí jak pro ještěru obecnou, tak i pro slepýše křehkého. Pro zabezpečení ochrany samotných živočichů byla stanovena podměna č. 5. Před započítím skryvkových prací dojde k prohlédnutí lokality, k odchycení nalezených exemplářů a k jejich přemístění na umělý terénní útvar Milíčov na p.č. 265/146; jde o zarůstající navážku zeminy a kamenné sutě, kde na rozdíl od lokality plánované stavby bytového souboru zatím nedochází k zarůstání náletem křovin a břízy, takže je to pro oba druhy výhodnější. Za dodržení podmínek rozhodnutí bude populace ještěrky obecné a slepýše křehkého udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany druhu.

Odvolání, která proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce a rovněž i občanské sdružení Ateliér pro životní prostředí, byla zamítnuta a rozhodnutí bylo potvrzeno žalobou napadeným rozhodnutím žalovaného. V jeho odůvodnění žalovaný popsal dosavadní průběh řízení a vyjmenoval vznesené odvolací námitky. Konstatoval, že pozemky, na nichž má být samotný obytný soubor realizován, nejsou součástí zvláště chráněného území, ani jeho ochranného pásma (jeho se dotkne maximálně úprava retenční nádrže, do níž budou svedeny nekontaminované dešťové vody, a odtoku z nádrže směrem k Milíčovskému rybníku), neleží v přírodním parku ani na území soustavy Natura 2000. Tyto pozemky bezprostředně navazují na již v současné době realizovanou výstavbu obytného souboru Milíčovský háj – sever, a východní část z nich náleží do starého průmyslového areálu. Ačkoliv se přímo na těchto pozemcích vyskytují slepýš křehký a ještěrka obecná, nejedná se o jedinečné a klíčové populace pro přežití těchto druhů ani v rámci území hl.m. Prahy ani v rámci území ČR. Ostatní druhy silně a kriticky ohrožených živočichů se přímo na pozemcích, kde proběhne výstavba bytových domů, nenacházejí, budou dotčeni pouze nepřímo realizací následných úprav okolí při budování retenční nádrže pro zachycení nekontaminovaných dešťových vod z oblasti bytového komplexu a jejího napojení na stávající systém Milíčovských rybníků a nádrží. Jak z povahy záměru vyplývá, je nepochybné, že ten zásahem do přirozeného vývoje předmětných zvláště chráněných živočichů bude, nicméně zákon umožňuje ze zákazů uvedených v § 50 povolit výjimku za předpokladů a podmínek uvedených v § 56 zákona.

K jednotlivým odvolacím námitkám pak žalovaný uvedl, že orgánu ochrany přírody nepřísluší posuzovat soulad staveb s územním plánem, s regulativy území či posuzovat proces schválení územního plánu. Územní plán je pouze jedním z podkladů pro rozhodnutí, je to obecně závazný předpis, který prezentuje veřejný zájem na využití území (viz. rozsudek Nejvyššího správního soudu 9 As 22/2008). V rámci územně plánovací činnosti je vždy třeba sladit zájmy několika subjektů, samosprávy na rozvoji obce, zájmy jednotlivých vlastníků nemovitostí, zájmy chráněné jednotlivými dotčenými orgány státní správy. Zájem na nové bytové výstavbě lze chápat jako veřejný zájem na uspokojování bytových potřeb stávajících i budoucích obyvatel Prahy, a tedy jako naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem sociálním. Není přitom podstatné, resp. zákon v tomto smyslu nerozlišuje, zda bytovou výstavbu provádí obec či soukromý investor. Územní plán je plánovacím dokumentem s výhledem na několik let dopředu a neurčuje, že výstavba musí být realizována právě nyní, určuje však, které pozemky mají být pro tyto účely využity. Pokud by výstavba na těchto pozemcích neměla vůbec proběhnout, měly být zařazeny jinak než do ploch s využitím čistě obytné, což mohlo občanské sdružení iniciovat. Účinně hájit a prosazovat zájem na nezastavění pozemků nebo na navýšení koeficientu ploch zeleně či omezení zastavitelnosti mělo občanské sdružení prioritně v rámci schvalovacího procesu územního plánu. Platný územní plán hl.m. Prahy (vyhl. č. 32/1992 Sb. hl.m. Prahy) zařadil předmětné pozemky mezi plochy s funkčním využitím čistě obytné, tedy určené pro budoucí zástavbu stavbami přípustnými v tomto území dle regulativů obsažených v příloze územního plánu, územní rozhodnutí týkající se předmětné stavby již nabylo právní moci. Posuzovat, zda

předložený záměr splňuje koeficienty zastavitelnosti území a další požadavky na stavby v tomto území, není v kompetenci orgánů ochrany přírody a krajiny. Při povolování výjimky byl posuzován předložený projekt, jehož výstavbu shledala Správa CHKO i žalovaný z hlediska ochrany silně a kriticky ohrožených druhů živočichů akceptovatelnou při dodržení podmínek uvedených ve výroku prvostupňového rozhodnutí. Orgán I. stupně povolení výjimky dostatečně odůvodnil. Vyhodnotil dopady záměru na jednotlivé zvláště chráněné druhy i perspektivu jejich výskytu v lokalitě po realizaci stavby. Populace žádného z druhů nebudou ohroženy na existenci, jedinci druhů slepýš křehký a ještěrka obecná, tedy ti přímo dotčení stavbou, se budou schopni do území opět vrátit, neboť běžně žijí v blízkosti lidských sídel, v zahradách, parcích, apod. Budou moci využívat i pozemky v blízkosti stavby (plochy pod vedením vysokého napětí, Milíčovský vrch nebo přímo chráněné území). Ostatní živočichové, kteří jsou předmětem výjimky, budou schopni existence na stávajících stanovištích, případně i dalšího rozšíření v okolí vybudované retenční nádrže a kanálu pro svod dešťových vod. Odvolacímu orgánu není zřejmé, jakým konkrétním dalším způsobem by si občanské sdružení představovalo doložit příznivé důsledky záměru pro populace ohrožených druhů živočichů. Z dokumentace stavby a vyjádření žadatele je zřejmé, že jeho snahou při řešení stavby bytového komplexu je zabránit rušení živočichů a i přes případné poškození jimi užívaných sídel v průběhu výstavby umožnit jejich návrat do území po ukončení realizace záměru a rovněž i vylepšit podmínky pro jejich existenci v území. Prioritním důvodem žádosti o povolení výjimky logicky bylo povolení výstavby bytového komplexu, s ní však budou realizována i taková opatření, že lze konstatovat, že výjimku orgán 1. stupně povolil i v souladu s § 56 odst. 3 písm. e) a g) zákona, tj. za účelem ochrany živočichů rostlin nebo ochrany přírodních stanovišť a pro účely opětovného osídlení určitého území populací druhu. V případě předmětné stavby nastanou současně všechny tyto důvody, což nebývá obvyklé. Žalovaný nesouhlasí s odvolatelem, že nebylo dokladováno udržení populací jednotlivých druhů v příznivém stavu. Správní orgán vycházel ze známé biologie jednotlivých druhů, jejich rozšíření nejen na území hl.m. Prahy ale i v rámci celé ČR a stejně tak z poznatků ze správní činnosti. Budoucí stav populací nemůže být přesněji definován či dokonce kvantifikován v počtech, nebo přesně určováno, na kterých plochách se ti kteří živočichové budou či mohou vyskytovat. Situace populací v místě stavby a jejím okolí je dostatečně zmapována v rámci biologického hodnocení, které bylo jedním z podkladů rozhodnutí. Tvzení o opětovném osídlení území druhu ještěrka obecná a slepýš křehký není účelové, vychází z praktických odborných poznatků z biologie těchto druhů. Správa CHKO, resp. její zaměstnanci, jsou dostatečně odborně erudováni, aby mohli posoudit perspektivu vývoje populací po provedení stavby a dopady stavby na tyto populace. Za nic nedokazující a irelevantní námitku považuje žalovaný odkaz odvolatele na vyjádření nejmenovaného zástupce České herpetologické společnosti v souvislosti s předmětnou stavbou; pokud odvolatel s touto společností záměr konzultoval, měl požádat o konkrétní a oficiální vyjádření zástupce společnosti, nikoli bez jakéhokoli podkladu tlumočit neověřené vyjádření tohoto subjektu. Zvažován byl i vliv člověka na populace zvláště chráněných živočichů, ale s ohledem na několik desítek let přítomné panelové sídliště Jižního Města i na základě obecně známých skutečností o výskytu jednotlivých druhů, nebyl tento vliv hodnocen tak, že by znemožnil návrat živočichů do dotčeného území, nebo znamenal nebezpečí pro druhy vyskytující se mimo plánovanou zástavbu, jichž se dotkne pouze realizace retenční nádrže a úprava odvodu povrchových vod z území. K rušení živočichů psy a lidmi dochází i v současnosti, neboť území je nyní využíváno pro venčení a volné pobíhání psů, tudíž argumentace obavou z ohrožení zvláště chráněných živočichů se jeví jako nesmyslná. Navíc podle vyhl. č. 6/2001 Sb. hl.m. Prahy o ochraně veřejné zeleně na pozemcích evidovaných v katastru nemovitostí jako zeleň, zeleň v zástavbě nebo ostatní veřejná zeleň, mezi něž bude patrně zeleň po dokončení výstavby bytového komplexu zařazena, je volné pobíhání psů zakázáno, tudíž pro zvláště chráněné živočichy slepýše a ještěrku budou z tohoto pohledu podmínky existence v území příznivější než dosud, kdy jsou pozemky zařazeny mezi ostatní plochy. Za účelem maximální ochrany jedinců druhů ještěrka obecná a slepýš křehký byl ve výroku rozhodnutí stanoven odchyt exemplářů nacházejících se na území stavby před jejím započítím a přemístění na nedaleký Milíčovský vrch, který bude relevantním náhradním stanovištěm pro oba druhy. Blízkost Milíčovského vrchu k pozemkům dotčeným stavbou je předpokladem navrácení živočichů do původního území. Zároveň není na místě obava ani z likvidace živočichů v důsledku predačního tlaku krkavcovitých ptáků, neboť Milíčovský vrch se charakterem svého porostu podobá stavbou dotčeným pozemkům a tudíž poskytne dostatečné možnosti pro úkryt. V budoucnu nelze vyloučit rušení ještěrky a slepýše sekáním trávy, nicméně plánovaná výsadba nové zeleně v okolí bytového komplexu zajistí v případě provádění takových prací místa pro úkryt živočichů, tyto druhy se ostatně na běžně udržovaných, tj. pravidelně sekaných zahradách vyskytují.

K dopadu stavby na dotčené území a k jeho srovnávání s v minulosti realizovaným sídlištěm žalovaný uvedl, že se jedná o vcelku logické rozšíření sídlištní výstavby v místě, kde to územní plán umožňuje, tj. kde to není na úkor ploch zařazených do městské zeleně či na úkor zvláště chráněných území. Realizace Jižního Města byla nesrovnatelně větším zásahem do území, jehož charakter byl tímto zásadně změněn a dnes je třeba vycházet z jeho současného stavu. Předmětné plochy jsou dle katastru nemovitostí zařazeny jako ostatní plochy, dle územního plánu jsou určeny k zástavbě. Zeleň na nich se vyskytující je výsledkem náletů a přirozené sukcese neudržovaných pozemků a bude nahrazena zelení

nově vysazenou na plochách mezi bytovými domy, některé stromy budou dokonce zachovány. Z pohledu orgánu ochrany přírody a krajiny je přijatelnější rozšíření zástavby do území již dříve zástavbou zasaženého, než do volné krajiny na úkor kvalitní zemědělské půdy. Rozšíření bude samozřejmě znamenat zvýšení počtu obyvatel, což na předmětné druhy živočichů nebude mít významnější vliv, neboť jsou schopny existence i v přítomnosti člověka a zůstane jim zachován dostatečný prostor přímo v místě či v bezprostřední blízkosti. Záměr, který žadatel předložil, tvoří jeden celek, kdy v rámci výstavby bytového komplexu budou v jeho okolí na pozemcích obce a na náklady investora realizována opatření v zájmu ochrany přírody. Samotný záměr na obnovu retenčního rybníčku a svodových kanálů nebyl žádným subjektem, a to ani vlastníkem, ani např. občanským sdružením, předložen a není ani předmětem tohoto řízení. Ačkoliv § 68 zákona určuje vlastníkům pozemků zlepšovat stav dochovaného přírodního a krajinného prostředí, jsou tato opatření vázána na finanční možnosti vlastníka, pokud ten vlastními prostředky nedisponuje, není důvodu, aby nevyužil prostředků soukromého investora. Žalovanému není známo, že jeho odvolatel dovozuje, že nedojde k revitalizaci mokřadních biotopů v okolí záměru. Navržená stavba počítá s realizací retenční nádrže pro zadržení nekontaminovaných dešťových vod z území, s oddělením kontaminovaných dešťových vod a s revitalizací vodního příkopu vedoucího východním směrem podél severního okraje Milíčovského vrchu. Tato opatření budou mít nepochybně pozitivní vliv na udržení srážkových vod v území. V areálu budoucího obytného souboru zůstane zachováno velké množství zelených ploch, kde bude docházet k přirozenému vsakování srážek. Co se týká množství a retence vody v území, je nesporné, že to je dnes ovlivněno všeobecným nedostatkem srážek na území celé ČR, charakterem srážek (přivalové deště), a v místě i potřebou údržby pásu zeleně pod vedením vysokého napětí, jejíž pravidelné odstraňování jen zvyšuje výpar vody. Předmětné pozemky, na nichž je plánována výstavba, nejsou klíčovými územím pro zásobování vodou systémem milíčovských rybníků a nádrží, tím je samotný Milíčovský les, v němž se dokonce nacházejí plochy vyznačené v územním plánu jako zátopová území průtočné nebo částečně průtočné pro případný vzestup hladiny Milíčovského rybníka. Mokřady na severním předpolí Milíčovského rybníka, tedy v místech dotčených stavbou jen minimálně, v jejich blízkosti je plánovaná stavba retenční nádrže na nekontaminovanou dešťovou vodu, byly schopné existence i v sousedství rozsáhlého stavebního dvora a jsou významně ovlivněny údržbou ochranného pásma pro vedením vysokého napětí, kde veškerá vzrostlejší vegetace (křoviny a dřeviny) je pravidelně odstraňována.

Žalovaný nesouhlasil s námitkou odvolání, že se správní orgán nevypořádal s námitkami uplatněnými v řízení. Uvedl, že zákon nepřikazuje správnímu orgánu, aby si jako podklad rozhodnutí opatřil znalecký posudek, je na vážení správního orgánu, zda tak učiní. Správní orgán není vázán návrhy účastníků řízení (§ 52 správního řádu), je však povinen provést důkazy potřebné ke zjištění stavu věci, což Správa CHKO učinila. Jako jeden z podkladů rozhodnutí bylo žadatelem předloženo biologické posouzení zpracované společností AQUATEST, červenec 2007, tj. autorizovanou osobou, to, že bylo provedeno na žádost investora, ještě neznamená, že je neobjektivní. Odvolatel ostatně jeho obsah nepochybně, ač měl možnost předložit oponentní posouzení zpracované autorizovanou osobou či znalcem. Kdyby správní orgán považoval předložené biologické hodnocení za nekvalitní a nedostatečné, vyzval by žadatele k jeho doplnění. Odvolatelem předložené vyjádření RNDr. Petříka, PhD. žádné nové údaje ohledně silně a kriticky ohrožených druhů nepřináší, ani z vlastních pozorování nepotvrzuje jejich výskyt a nedostatky biologického hodnocení směřuje výhradně vůči druhům ohroženým, které však nejsou předmětem tohoto řízení. Správní orgán jako nejdůležitější podklad o výskytu druhů využil žadatelem předložené biologické hodnocení, které jediné odráží stávající stav území, zdokumentovalo přítomnost zvláště chráněných druhů i jejich další perspektivu v území; odvolatel žádný takový dokument nepředložil. K vyjádření Dr. Vitvara žalovaný uvedl, že mu není známo, že by tento byl specialistou na biologická hodnocení či druhovou ochranu. Vyjadřuje se zejména k vodohospodářskému řešení stavby a plánu odvodnění území, povolení k vodohospodářským dílům byla předmětem samostatného řízení u vodoprávního orgánu. Ve vyjádření Dr. Vitvara se opakují námitky uplatněné samotným odvolatelem, případně obsahuje námitky uplatněné v jiném správním řízení. Orgány ochrany přírody jsou obeznámeny s úlohou vody v krajině a jsou povinny ji chránit (§ 2 odst. 1 písm. i/ zákona). Problematika retence vody v krajině, rychlosti jejího odtoku či nadměrného výparu je orgány ochrany přírody a krajiny vždy zvažována, je-li předmětem řízení jakýkoli, byť i jen potencionální zásah do vodního režimu v dotčeném území. Populace zvláště chráněných druhů byly dostatečně zmapovány, žádné aktuální a konkrétní informace, které by zpochybnilly provedené biologické zhodnocení, odvolatel nepředložil. V rozhodnutí není třeba stanovit konkrétní počty jedinců, jichž se týká odchyt a přenos na jiné plochy, neboť ten se vztahuje na všechny jedince na předmětných pozemcích nalezené. Rozhodnutí orgánu ochrany přírody a krajiny o výjimce dle § 56 zákona je samostatným správním rozhodnutím nezávislým na vydání územního rozhodnutí či stavebního povolení. Zájem na nezastavení dotčených ploch měl být prioritně občanským sdružením prosazován v rámci procesu schvalování územního plánu. Odvolací orgán nepovažuje za nutné, aby bylo prováděno vyhodnocování dopadů původní výstavby Jižního Města na životní podmínky obojživelníků v mokřadu u Milíčovského rybníka, zvláště když relevantní srovnání s původní situací v území není možné a je třeba počítat se současným stavem v území, který byl zjištěn. Ust. § 56 zákona umožňuje udělení výjimky, pokud jiné veřejné zájmy převažují nad zájmem ochrany přírody. Veřejný zájem na využití dotčeného území k realizaci staveb pro bydlení prezentovaný

územním plánem, zájem na realizaci opatření za účelem ochrany živočichů a jejich stanovišť a pro opětovné osídlení území těmito živočichy výrazně převyšuje nad zájmem ochrany přírody ze všech již uvedených důvodů (určení pozemku k zástavbě, jejich charakter, vliv na populace zvláště chráněných druhů, návrat ohrožených druhů do výstavby dotčených míst, apod.). Populace žádného z předmětných druhů nebude ohrožena na existenci, resp. budou zachovány v příznivém stavu z hlediska jejich ochrany.

Odvolatel Ateliér pro životní prostředí ve svém odvolání mimo jiné namítl, že podmínky neexistence jiného uspokojivého řešení není splněna, stavebník může za účelem realizace zisku investovat do jiného projektu, Správa CHKO neexistenci jiného uspokojivého řešení nezjistila. Z obsahu odvolání, které podal žalobce, je zřejmé, že žalobce ve svém odvolání (resp. doplnění odvolání ze dne 3.11.2008) uplatnil zcela obdobnou odvolací námitku. Žalovaný ke zmíněné odvolací námitce odvolatele Ateliér pro životní prostředí v odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že i neexistencí jiného uspokojivého řešení se správní orgán zabýval. Na rozdíl od odvolatele není žalovaný toho názoru, že by se prodejem dotčených pozemků a realizací záměru na jiném místě situace v lokalitě budoucího obytného souboru nějak změnila. Případným prodejem pozemků jiné osobě by totiž došlo k pouhé změně jejich vlastníka, nikoli ke změně jejich využití určeného platným územním plánem. Vzhledem k cenám nemovitostí na území hl.m. Prahy nelze předpokládat, že by případný investor koupě ponechal plochy určené k obytné výstavbě bez využití určeného územním plánem.

Z podnětu podané žaloby přezkoumal soud napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel při tom ze skutkového i právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, jak soudu ukládá ust. § 75 odst. 1,2 s.ř. Soud vycházel z obsahu správního spisu předloženého žalovaným. V souladu s ust. § 51 odst. 1 soud rozhodl rozsudkem bez jednání, neboť účastníci řízení s tímto postupem k výzvě soudu nevyjádřili svůj nesouhlas.

Soud vycházel z těchto podstatných skutečností:

Výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných živočichů, tj. z podmínek uvedených v ust. § 50 odst. 2 zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (*podle kterého je zakázáno škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje zvláště chráněných živočichů, zejména je chytat, chovat v zajetí, rušit, zraňovat nebo usmrčovovat. Není dovoleno sbírat, ničit, poškozovat či přemísťovat jejich vývojová stadia nebo jimi užívaná sídla. Je též zakázáno je držet, chovat, dopravovat, prodávat, vyměňovat, nabízet za účelem prodeje nebo výměny*) byla společností Skanska reality, a.s., prvoinstančním rozhodnutím Správy CHKO ze dne 13.10.2008, zn.: 03055/CK/2008 povolena podle § 56 odst. 1 zákona ve znění účinném do 30.11.2009 (*podle kterého výjimky ze zákazů u památných stromů a zvláště chráněných druhů rostlin, živočichů a nerostů podle § 46 odst. 2, § 49, 50 a § 51 odst. 2 může v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody, povolit orgán ochrany přírody*) a podle § 56 odst. 3 písm. e), g) a h) zákona ve znění do 30.11.2009 (*podle kterého výjimku ze zákazu u zvláště chráněných rostlin a živočichů lze udělit jen: e/ za účelem ochrany živočichů, rostlin nebo jejich stanovišť nebo ochrany přírodních stanovišť; písm. g/ pro účely opětovného osídlení určitého území populací druhu nebo opětovného vysazení v původním areálu druhu nebo pro chov v zajetí pro tyto účely, včetně umělého rozmnožování rostlin; písm. h/ z ostatních naléhavých důvodů s výrazně převažujícím veřejným zájmem včetně těch, které jsou sociální a ekonomické povahy, jež mají příznivé důsledky pro životní prostředí. Výjimku lze udělit jen tehdy, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení a pokud populace daného druhu bude udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany*).

Předmětná výjimka ze základních podmínek ochrany zvláště chráněných druhů živočichů byla povolena ze zákazu škodlivě zasahovat do přirozeného vývoje jedinců, zejména je rušit a poškozovat jimi užívaná sídla při budování obytného souboru „Milíčovský háj jih a východ obytný soubor“.

Orgán ochrany přírody a krajiny může v případě zvláště chráněných druhů živočichů povolit výjimku ze zákazů dle § 50 zákona toliko v případech, kdy jiný veřejný zájem výrazně převyšuje nad zájmem ochrany přírody (§ 56 odst. 1 zákona ve znění do 30.11.2009). Ustanovení § 56 odst. 3 zákona ve znění do 30.11.2009 možnost povolení takové výjimky dále omezuje tak, že stanoví, ve kterých případech (uvedených pod písm. a/ -i) je možno výjimku ze zákazu povolit s tím, že tak lze učinit jen tehdy, neexistuje-li jiné uspokojivé řešení a pokud populace daného druhu bude udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany.

Z výroku prvoinstančního rozhodnutí je zřejmé, že výjimka byla povolena podle § 56 odst. 3 písm. h) zákona, tj. *z ostatních naléhavých důvodů s výrazně převažujícím veřejným zájmem, které jsou ekonomické povahy, jež mají příznivé účinky pro životní prostředí*, a to ve vztahu ke všem živočichům vyjmenovaným první větou výroku rozhodnutí. Dále podle § 56 odst. 3 písm. e) zákona, a to *za účelem ochrany skokana*

skřehotavého a zeleného, kuřky obecné, čolka velkého a obecného a ledňáčka říčního a jejich stanovišť. A dále podle § 56 odst. 3 písm. g) zákona, a to pro účely opětovného osídlení předmětného území populací slepýše křehkého.

Podle soudu tak není důvodná žalobní námitka, že rozhodnutí neobsahuje uvedení druhů, jichž se týká důvod pro udělení výjimky podřazený pod ust. § 56 odst. 3 písm. h) zákona a z těchto důvodů je nepřezkoumatelné.

Žalobce v žalobě namítá neprokázání konkrétní veřejného zájmu, nesouhlasí s tím, že komerční výstavba bytů, kde jediným cílem je dosažení zisku, je veřejným zájmem (navíc výrazně převažujícím nad zájmem ochrany přírody). Z formulace žalovaného: „zájem na nové bytové výstavbě lze chápat jako veřejný zájem na uspokojování bytových potřeb stávajících i budoucích obyvatel Prahy a tedy jako ostatní naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem sociálním“ podle žalobce vyplývá, že veřejný zájem prokázán nebyl, neboť to, že záměr lze chápat za veřejný zájem neznamená, že se o veřejný zájem jedná. Žalobce rovněž namítl, že žalovaný prokazuje veřejný zájem výstavby na tom, že výstavba je v souladu s územním plánem.

Je třeba uvést, že žalobou napadené rozhodnutí neshledává veřejný zájem na výstavbě v tom, že výstavba je v souladu se schváleným územním plánem, jak v rozporu s odůvodněním napadeného rozhodnutí tvrdí žalobce. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí poukázal na to, že územní plán je závazný předpis, který prezentuje veřejný zájem na využití území, který sice neurčuje, že výstavba musí být realizována právě nyní, určuje však, které pozemky mají být pro účely výstavby využity, přičemž zájem na nezastavení pozemků nebo na navýšení koeficientu ploch zeleně či na omezení zastavitelnosti území mělo občanské sdružení prosazovat v rámci procesu schvalování územního plánu, pak podle soudu nelze než v tomto s žalovaným souhlasit. Žalobce nepochybně, že platný územní plán sídelního útvaru hl.m. Prahy zařadil pozemky, na nichž má být realizován obytný soubor „Milíčovský háj jih a východ“, mezi plochy s funkčním využitím „čistě obytné“, tedy určené pro budoucí zástavbu stavbami přípustnými v tomto území dle regulativů obsažených v příloze územního plánu. Podle soudu nelze mít za to, že předmětné pozemky určené platným územním plánem k zástavbě budou, resp. s ohledem na zákonný zákaz škodlivě zasahovat do vývoje zvláště chráněných živočichů by měly být, ponechány bez využití určeného územním plánem. Jako nedůvodnou soud posoudil i žalobní námitku vztahující se k formulaci napadeného rozhodnutí „zájem na nové bytové výstavbě lze chápat jako veřejný zájem na uspokojování bytových potřeb stávajících i budoucích obyvatel Prahy a tedy jako ostatní naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem sociálním“. Uvedená formulace zjevně vyjadřuje, že žalovaný shodně s prvoinstančním rozhodnutím hodnotil zájem na nové bytové výstavbě (zajišťování potřeb spojených s bydlením) jako *ostatní naléhavý důvod s výrazně převažujícím veřejným zájmem sociálním*, tj. jako důvod pro povolení výjimky předpokládaný v ustanovení § 56 odst. 3 písm. h) zákona. Soud souhlasí s žalovaným v tom, že zájem na uspokojení bytových potřeb je veřejným zájmem sociálním, a to bez ohledu na to, zda bytovou výstavbu realizuje obec či soukromý investor. Pokud jde o to, zda veřejný zájem na *uspokojování bytových potřeb* v daném konkrétním případě je naléhavý a zda výrazně převažuje nad zájmem na ochraně přírody, je nepochybné, že splnění i této podmínky dle § 56 odst. 3 písm. h) musí být v rozhodnutí o povolení výjimky řádně zdůvodněno. Pokud žalovaný na str. 11 napadeného rozhodnutí uvedl, že: *Veřejný zájem na využití dotčeného území k realizaci staveb pro bydlení případně s tím související občanskou vybavenost, prezentovaný schváleným územním plánem města, zájem na realizaci opatření za účelem ochrany živočichů a jejich stanovišť a pro účely opětovného osídlení území těmito živočichy výrazně převažuje nad zájmem ochrany přírody ze všech již výše uvedených důvodů (určení pozemků k zastavění, jejich charakter, vliv na populace zvláště chráněných druhů, návrat ohrožených druhů do výstavbou dotčených míst atd.),* pak toto obecné odůvodnění není podle soudu postačující z hlediska splnění podmínky dle § 56 odst. 3 písm. h) zákona pro závěr, že předmětná bytová zástavba (sama o sobě) je *naléhavým* důvodem sociální povahy s *výrazně převažujícím* veřejným zájmem.

Z obsahu prvoinstančního rozhodnutí je zřejmé, že Správa CHKO zvažovala splnění další podmínky stanovené v § 56 odst. 3 písm. h), tj. zda realizace záměru bude mít příznivé důsledky pro životní prostředí lokality a jejího okolí. Vycházela z biologického hodnocení vypracovaného společností Aquatest, a.s. zpracovatel RNDr. Jiří Vávra, CSc. (jehož součástí je i Koncepte odvodu dešťových vod – bod 2.2.) V biologickém hodnocení se mimo jiné uvádí, že stavební záměr předpokládá vystavění souboru obytných domů severně od tzv. Milíčovského kopce – navrhované zeminy z dob výstavby metra a sídliště, porostlého parkovou zelení se systémem vycházkových cest; zástavba se dotkne ploch bývalého stavebního dvora porostlých náletovou dřevinou a bylinnou vegetací a oploceného objektu s prodejem stavebních hmot. Skutečnost, že daná lokalita zarůstá náletovou dřevinou, je patrná i z obsahu protokolu o místním šetření ze dne 14.2.2008. Podle prvoinstančního rozhodnutí zarůstáním biotopu dochází ke snížení počtů druhů ještěrka obecná a slepýš křehký, nebude-li realizována navržená stavba ani uplatněn vhodný management, hrozí jejich vymizení. Aby k tomu nedošlo, je v podmínkách prvoinstančního rozhodnutí stanoveno, že před

započetím skryvkových prací dojde k odchycení exemplářů ještěrky obecné a slepýše křehkého a k jejich přemístění do náhradní lokality, po konečné úpravě lokality určené k zástavbě dojde k opětovnému osídlení populace obou druhů, neboť oba druhy běžně žijí i v parkových úpravách; v uvedeném je sledován důvod dle § 56 odst. 3 písm. g) zákona. Aplikaci ustanovení § 56 odst. 3 písm. e) zákona pak prvoinstanční správní orgán odůvodnil poukazem na to, že lokalita Milíčovské mokřady a rybník (v níž se nacházejí ostatní druhy zvláště chráněných živočichů) je ohrožena a degradována výstavbou Jižního Města, kterou došlo ke změně vodního režimu a větší část mokřadel postupně zaniká. Tuto stávající situaci záměr navrhovatele částečně řeší separací vod, obnovou retenčního rybníčku a revitalizací kanálů; realizace záměru žadatele tedy povede ke zlepšení podmínek pro přirozený vývoj obojživelníků nacházejících se v lokalitě Milíčovské mokřady a rybník, v čemž je sledován důvod dle § 56 odst. 3 písm. e) zákona. Soud nesouhlasí s názorem žalobce, že možný vedlejší efekt záměru nelze vydávat za důvod pro udělení výjimky podle písm. e) a g) zákona. Záměr žadatele obsahuje kromě výstavby bytového objektu i rekultivaci odtokových kanálů a rybníčku v retenční nádrži (viz. projektová dokumentace „Milíčovský háj jih a východ“ QARTA ARCHITEKTURA s.r.o., podzim 2007). Skutečnost, že prioritním důvodem žádosti o povolení výjimky bylo povolení výstavby bytového komplexu, nevylučuje povolení výjimky i z důvodů dle § 56 odst. 3 písm. e) a g) zákona, dojde –li realizací záměru jako celku ke zlepšení podmínek pro život obojživelníků v Milíčovských mokřadech a ke zlepšení podmínek ještěrky obecné a slepýše křehkého v náhradní lokalitě Milíčovského vrchu a k opětovnému osídlení předmětné lokality těmito druhy.

Žalobce v podané žalobě konkrétně nezpochybnil v prvostupňovém rozhodnutí popsaný skutkový stav, tj. skutečnost, že dochází k zarůstání předmětné lokality třtinou křovištní a náletem břízy a nezpochybnil ani závěr, že nedojde-li k nápravě, zaroste lokalita natolik, že nebude odpovídat optimálním životním podmínkám ještěrky obecné a slepýše křehkého. Sice v žalobě uvedl, že zpochybňuje biologické hodnocení zpracované společností AQUATEST, resp. že je zpochybnil v podaném odvolání, konkrétní námitky proti závěrům, které jsou v tomto hodnocení uvedeny, však v žalobě nevnesl. V žalobě sice rovněž namítl, že se žalovaný věcně nevypořádal s argumenty, které žalobce žalovanému předložil, a že se žalovaný nevypořádal ani s odvolacími námitkami žalobce; tuto žalobní námitku však konkretizoval pouze ve vztahu k odbornému vyjádření Dr. Vitvara a Dr. Petříka a k tvrzení žalovaného, který na str. 7 napadeného rozhodnutí odmítl jako irelevantní odkaz žalobcova odvolání na vyjádření nejmenovaného zástupce České herpetologické společnosti s odůvodněním, že žalobce měl požádat o oficiální vyjádření této společnosti.

Pokud žalobce ve svém odvolání uvedl: „*na doporučení zástupce české herpetologické společnosti jsme se spojili s panem Karlem Keroušem, autorem publikací o obojživelnících, který prováděl v lokalitě Milíčovských luk průzkum obojživelníků do roku 1993. Pan Karel Kerouš nám potvrdil, že dlouhodobě pozoroval v místě zástavby před vedením vysokého napětí v místě deprese, kde byla dlouhodobě čistá voda následující druhy: skokana skřehotavého, kuřka ohnivá, skokan zelený ...*“, pak soud souhlasí s žalovaným (str. 7 napadeného rozhodnutí) pokud k tomuto poukazu nepřihlížel s odůvodněním, že bylo na odvolateli vyžádat si oficiální vyjádření uvedené společnosti. Ani žalobní námitka, že herpetologická společnost není schopna dát oficiální stanovisko do 15 dnů, není na místě, neboť žalobce stanovisko nemusel předkládat spolu s odvoláním, ale již v řízení před správním orgánem prvního stupně, mohl požádat o stanovení lhůty k jeho předložení či navrhnout, aby tento důkaz opatřil sám správní orgán.

Žalobce ve svém odvolání namítl porušení svých procesních práv s tím, že prvoinstanční orgán se nezabýval připomínkami vznesenými během správního řízení, včetně připomínek Dr. Vitvara, člena hydrologické sekce agentury OSN a Dr. Petříka, botanika Botanického ústavu ČSAV. K odvolání žalobce připojil nová vyjádření uvedených osob (jako přílohu 1-2) a žádal po odvolacím orgánu vypořádání připomínek těchto odborníků. V odvolání výslovně odmítl, že by své výtky měl prosazovat během územního řízení a nikoli v řízení o výjimce a poukázal na to, že žádal vydání územního rozhodnutí až po rozhodnutí o výjimce, stavební odbor však žalobci doporučil námitky uplatnit v řízení o výjimce a do podmínek územního rozhodnutí stanovil, že stavba může být zahájena až za předpokladu udělení výjimky a splnění ve výjimce stanovených podmínek. Na vyjádření Dr. Petříka a Dr. Vitvara, která žalobce předložil odvolacímu orgánu spolu s odvoláním, žalovaný v napadeném rozhodnutí reagoval. K vyjádření Dr. Petříka uvedl, že toto nepřináší žádné nové údaje ohledně silně a kriticky ohrožených druhů a ani z vlastního pozorování nepotvrzuje jejich výskyt, nedostatky biologického hodnocení směřuje pouze vůči druhům ohroženým, které nejsou předmětem tohoto řízení, tudíž jako nejdůležitější podklad o výskytu druhů správní orgán použil žadatelem předložené biologické hodnocení, které jako jediné odráží stav území. K vyjádření Dr. Vitvara odvolací orgán uvedl, že mu není známo, že by Dr. Vitvar byl specialistou na biologická hodnocení či druhovou ochranu, své vyjádření směřuje ostatně zejména k vodohospodářským dílům a plánu odvodnění území, povolení k vodohospodářským dílům však byla předmětem jiného samostatného řízení u vodoprávního orgánu.

Jako nedůvodnou soud posoudil žalobní námitku, že žalovaný v rozporu s vyjádřením Dr. Petříka v rozhodnutí uvedl, že toto vyjádření směřuje výhradně vůči druhům ohroženým, ač Dr. Petřík ve svém vyjádření uvádí vemeník dvoulistý a další dva kriticky ohrožené druhy a 4 silně ohrožené. K této žalobní námitce soud konstatuje, že žalovaný v napadeném rozhodnutí především uvedl, že vyjádření Dr. Petříka se týká ohrožených druhů, které *nejsou předmětem tohoto řízení*. Pro věc podstatné tvrzení žalovaného, že „vyjádření Dr. Petříka se týká ohrožených druhů, které *nejsou předmětem tohoto řízení*“, žalobce v žalobě nikterak nezpochybňuje.

Žalobní námitku, že žalovaný neodpověděl na argumentaci hydrologa Dr. Vitvara ohledně vodní bilance, však podle soudu nelze bez dalšího odmítnout. Z obsahu správního spisu vyplývá, že vyjádření Dr. Vitvara, a to vyjádření ze dne 10.1.2008, bylo žalobcem předloženo správnímu orgánu I. stupně již při místním šetření ze dne 18.9.2008, v prvoinstančním rozhodnutí však zmíněno není (prvoinstanční rozhodnutí řeší připomínku občanských sdružení ohledně financování projektu a dále uvádí: „Další připomínky týkající se vodního režimu lokality jsou řešeny v rámci hydrologického posudku“). Vyjádření Dr. Vitvara ze dne 10.1.2008 předložené při místním šetření dne 18.9.2008 není obsahově totožné s vyjádřením Dr. Vitvara, které žalobce předložil odvolacímu orgánu spolu s odvoláním jako Přílohu č. 1. Soud je toho názoru, že žalovaný si předně měl ujasnit a ve svém rozhodnutí řádně odůvodnit, zda Dr. Vitvar je či není osobou odborně způsobilou k podání odborného vyjádření. Dále bylo na žalovaném ujasnit a v rozhodnutí uvést, zda žalobce byl oprávněn vyjádření předkládat ve fázi odvolacího řízení (oznámení ze dne 25.8.2008 o pokračování správního řízení a o ústním jednání svolaném na 18.9.2008 obsahuje poučení o možnosti vyjádřit se k věci se stanovené lhůtě, s tím, že k později podaným námitkám a připomínkám nebude přihlédnuto). Podle soudu se žalovaný v napadeném měl vypořádat i se související odvolací námitkou, že se správní orgán prvního stupně nevypořádal s připomínkami obsaženými ve vyjádření Dr. Vitvara a že žalobci bylo stavebním odborem doporučeno námitky uplatnit právě v rámci řízení o udělení výjimky. Namísto toho žalovaný vyjádřil pochybnost nad odborností Dr. Vitvara, jeho vyjádření ani neodmítl ani se jím však věcně nezabýval, a to odůvodněním, že toto vyjádření směřuje zejména k vodohospodářským dílům a plánu odvodnění území, povolení k vodohospodářským dílům však byla předmětem jiného samostatného řízení (zde žalovaný použil argumentaci, jakou ve vztahu k vyjádření Dr. Vitvara použila společnost Skanska ve svém vyjádření k žalobcovu odvolání). Vypořádání odvolací námitky týkající se připomínek obsažených ve vyjádření Dr. Vitvara soud považuje za nepostačující a vznesená žalobní námitka, že se žalovaný nedostatečně vypořádal s důvody odvolání, je zde podle soudu důvodná.

Žalobce v žalobě dále namítl, že i pokud by existoval naléhavý veřejný zájem na výstavbě bytů, nebylo prokázáno, že jej nelze uspokojit jiným řešením, jiným záměrem a nikoli tímto záměrem vyžadujícím výjimku, o takový důkaz se žalovaný nepokusil (ostatně ani SCHKO), výjimka byla vydána v rozporu se zákonem, neboť neexistence jiného uspokojivého řešení nebyla prokázána. Prvostupňové rozhodnutí k otázce jiného uspokojivého řešení uvádí fakticky pouze: „*Pozemky vhodné k obytné zástavbě na území hl.m. Prahy se ve velké většině překrývají s biotopy slepýše křehkého a ještěrky, což je dáno charakterem jejich biotopů. Z tohoto důvodu je velmi problematické hledat jiné uspokojivé řešení.*“ Žalobce v odvolání (resp. v doplnění svého odvolání, které je v tomto bodě shodné s odvolací námitkou odvolatele Ateliér pro životní prostředí, na kterou žalovaný v napadeném rozhodnutí reagoval), namítl, že nebyla splněna podmínka neexistence jiného uspokojivého řešení, k dosažení zisku – což je jediný cíl zamýšlené stavby, může stavebník investovat do jiného projektu, který není v rozporu se zájmy ochrany přírody, správa nezjistila neexistenci jiných uspokojivých řešení. Na tuto odvolací námitku žalovaný na straně 10 napadeného rozhodnutí reagoval a uvedl, že neexistencí jiného uspokojivého řešení se správní orgán zabýval, žalovaný není na rozdíl od odvolatele toho názoru, že by se prodejem pozemků a realizací záměru na jiném místě situace změnila, prodejem by došlo k pouhé změně vlastníka pozemků nikoli ke změně jejich využití určeného územním plánem, vzhledem k cenám nemovitostí nelze předpokládat, že by investor ponechal plochy určené k obytné výstavbě bez využití určeného územním plánem.

Podle názoru soudu nelze z odůvodnění vydaných rozhodnutí spolehlivě shledat, na čem spočívá závěr správního orgánu o neexistenci jiných uspokojivých řešení. Správní orgán I. stupně toliko uvedl, že jiné uspokojivé řešení hledat je problematické, tedy se sice touto otázkou zabýval (jak konstatuje žalovaný v napadeném rozhodnutí) nicméně ji nezodpověděl. Pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí dovozuje, že předmětné pozemky určené k obytné výstavbě budou dříve či později zastavěny, ani to podle soudu nelze považovat za odůvodnění a doložení neexistence jiného uspokojivého řešení. Ve vyjádření k žalobě přitom žalovaný uvedl, že ohledně neexistence jiného uspokojivého řešení nelze uvažovat tak, že jiným uspokojivým řešením by mohla být realizace záměru na jiném území, tedy prakticky jeho nerealizování, ale jako jiné uspokojivé řešení je nutno brát takové, které by při zachování záměru, třeba i změněném, nevyžadovalo udělení výjimky; v dané situaci bylo podle žalovaného zjištěno, že takové řešení není. Jak soud uvedl již shora, za situace, kdy předmětné pozemky jsou platným územním plánem určeny

k zástavbě, nelze očekávat, že budou ponechány jako nezastavěné. I v tomto případě je však nezbytné doložit splnění zákonné podmínky neexistence jiného uspokojivého řešení. Je tedy na žalovaném, aby v odůvodnění rozhodnutí splnění této podmínky srozumitelně odůvodnil. Napadené rozhodnutí takové odůvodnění (přes vznesenou odvolací námitku) neobsahuje. Tvzení žalovaného ve vyjádření k žalobě neodpovídá skutečnosti, neboť z vydaných rozhodnutí nevyplývá, že by bylo zjišťováno, resp. zjištěno, že *neexistuje jiné řešení předmětného záměru, třeba i změněné, které by povolení výjimky nevyžadovalo*. Takovým zjištěním a posouzením se správní orgán nezabýval a ve vydaných rozhodnutích neexistencí jiného řešení předmětného záměru, které by nevyžadovalo povolení výjimky, ostatně ani neargumentoval. Namítá-li tedy žalobce, že SCHKO ani žalovaný neprokázali neexistenci jiného uspokojivého řešení, pak podle soudu nelze, než tuto žalobní námitku posoudit jako důvodnou. Podle věty poslední § 56 odst. 3 zákona lze výjimku udělit jen tehdy, *neexistuje-li jiné uspokojivé řešení* a pokud populace daného druhu bude udržena v příznivém stavu z hlediska ochrany. Nebyla-li prokázána neexistence jiného uspokojivého řešení, pak rozhodnutí o povolení výjimky bylo vydáno v rozporu s tímto zákonným ustanovením, což je dalším důvodem pro zrušení žalobou napadeného rozhodnutí.

Ve vztahu ke zbylým žalobním námitkám soud toliko uvádí, že z odůvodnění napadeného rozhodnutí je zřejmé, že žalovaný odmítl obavu žalobce z rušení zvláště chráněných živočichů psy či lidmi s poukazem na to, že k němu dochází i v současnosti, neboť dotčené území je využíváno obyvateli k venčení psů. Zároveň poukázal na to, že po dokončení zástavby budou dotčené pozemky zřejmě vedeny jako zeleň v zástavbě či ostatní veřejná zeleň, kde je volné venčení psů zakázáno, což bude pro druhy ještěrky obecné a slepýše křehkého příznivější než dosud. Argumentaci žaloby, že konstrukce správního orgánu je založena na tom, že vlastníci pozemků nejsou povinni zlepšovat stav krajinného prostředí, přijmout nelze, vydaná rozhodnutí se podle soudu na takovém předpokladu nezakládají. Na rozdíl od žalobce nepovažuje soud za „společensky nebezpečné“ konstatování žalovaného, že populace slepýše křehkého a ještěrky obecné na předmětných pozemcích nejsou klíčové pro přežití tohoto druhu v rámci území hl.m. Prahy ani v rámci území ČR; poukaz žalobce na to, že potom kdokoliv by mohl zabít beztrestně kriticky ohrožené živočichy a přitom se odvolávat na to, že zabitím několika jedinců neohrožuje světovou populaci daného druhu, považuje soud za nepatřičný. Žalobce v žalobě namítl, že odvod dešťové vody několikakilometrovou stokou (součást projednávaného zásahu) mimo dnes zásobované mokřady s kriticky a silně ohroženými druhy bude mít negativní vliv, a jako důkaz pro toto tvrzení v žalobě označil: správní spis, absenci terénního průzkumu v různých ročních obdobích mapující výskyt obojživelníků a publikaci *Natura Pragensis 13/1996*), Kerouš K.: *Studie výskytu tříd Amphibia a Reptilia*. Bylo na žalobci toto tvrzení doložit již ve správním řízení, neboť doložit tu kterou tvrzenou skutečnost je zapotřebí předně ve vztahu ke správnímu orgánu. V rámci soudního přezkumu je pak na žalobci, aby uvedl, konkrétně v čem a z jakých důvodů žalovaný ve vydaném rozhodnutí pochybil. Z těchto důvodů se soud nezabýval ani odborným vyjádřením, které žalobce předložil soudu jako důkaz (čl. 32 soudního spisu), jímž se k jednotlivým otázkám vyjádřil RNDr. Jiří Moravec, CSc., vedoucí Zoologického oddělení Národního Muzea.

Protože soud posoudil žalobu jako zčásti důvodnou, napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1, odst. 4 s.ř.s. zrušil a věc žalovanému vrátil k dalšímu řízení.

O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s.ř.s. a úspěšnému žalobci přiznal náhradu za zaplacený soudní poplatek ve výši 2000,- Kč a náklady na zastoupení žalobce advokátem, a to za dva úkony právní služby – převzetí věci a sepsání žaloby po 2100,- Kč a dva související paušální poplatky po 300,- Kč, dle §§ 7, 9 odst. 3 písm. f) a 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb., tj. ve výši 4.800,- Kč. Náklady řízení celkem jsou tedy ve výši 6.800,- Kč, jak je uvedeno ve výroku rozsudku.

Osobám zúčastněným na řízení soud nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení, neboť pro to nejsou splněny podmínky dle § 60 odst. 5 s.ř.s.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 10. října 2012

JUDr. Eva Pechová v.r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Sylvie Kosková